

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Oboer/6/2019
Identifikačné číslo spisu: 4108217359
Dátum vydania rozhodnutia: 10.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4108217359.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 proti povinnému: I. X., nar. X.X.XXXX, bytom I. T., o vymoženie 4.203,04 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 9Er/418/2008, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 29. marca 2018, č. k. 11CoE/10/2018-73, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.
- II. Dovolanie oprávneného **o d m i e t a**.
- III. Povinnému náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 11CoE/10/2018-73 zo dňa 29.3.2018 v prvom výroku potvrdil napadnuté uznesenie Okresného súdu Nitra (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo dňa 23.5.2017, č. k. 9Er/418/2008-44 vo výroku, ktorým súd prvej inštancie exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju a nepriznal súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Druhým výrokom odvolací súd návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol a posledným výrokom rozhodol, že povinnému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie oprávnený (ďalej aj „dovolateľ“) s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. V prípade, ak by dovolací súd nepostupoval v zmysle vyššie uvedeného oprávnený navrhol, aby dovolací súd sám konanie prerušil a obrátil sa na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „ústavný súd“) s návrhom na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, predmetom ktorého bude posúdenie súladu ust. § 243f zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov

(ďalej len „Exekučný poriadok“) s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

3. Povinný sa k dovolaniu oprávneného nevyjadril.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“)], po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený ako účastník exekučného konania, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok oprávneného treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (ust. § 447 písm. c/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné.

5. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

6. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

7. Novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 2/2017 Z. z. modifikovala spôsobilý predmet dovolania ako jednej z objektívnych podmienok jeho prípustnosti tak, že vylúčila prípustnosť dovolania voči uzneseniam vydaným v exekučnom konaní. V prechodnom ustanovení vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, neurčila žiadne pravidlo. Je preto potrebné vychádzať z princípu jej okamžitej aplikability. (K uvedenému pozri tiež rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3ECdo/16/2017, 3ECdo/26/2017, 3ECdo/27/2017, 4ECdo/23/2017, 5ECdo/10/2017, 7ECdo/3/2017, 8ECdo/17/2017, 5ECdo/2/2018, 2Oboer/13/2018 a 5Oboer/25/2018). Tento záver bol vyhodnotený ako ústavne konformný a udržateľný aj Ústavným súdom Slovenskej republiky v rozhodnutiach sp. zn. II. ÚS 185/2018, III. ÚS 276/2018, sp. zn. I. ÚS 281/2018, sp. zn. I. ÚS 259/2018 a I. ÚS 74/2019.

8. V preskúmvanej veci bolo dovolacie konanie začaté podaním dovolania dňa 8. decembra 2018, teda za účinnosti novej právnej úpravy. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa nej, bolo by bez ďalšieho neprípustné. Vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu pri riešení tejto otázky, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, považoval dovolací súd za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia.

9. V danom prípade však súd prvej inštancie rozhodol dňa 23.5.2017 a následne odvolací súd dňa 23.3.2018, a teda oba súdy rozhodli už za účinnosti novej právnej úpravy. Dovolanie, ktoré bolo podané 8. decembra 2018 teda smeruje „proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní“. Najvyšší súd preto dovolanie oprávneného, prípustnosť ktorého je ustanovením § 202 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení od 1. apríla 2017) výslovne vylúčená, odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

10. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania podľa § 162 ods. 1 písm. b/ CSP dovolací súd zamietol z dôvodu, že na takýto postup neboli splnené podmienky, ktoré vyžaduje zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Dovolací súd celkom zjavne nie je oprávnený na podanie návrhu o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, keďže nevyhnutným predpokladom na podanie takého návrhu je spojitosť konania pred všeobecným súdom s všeobecným právnym predpisom, o súlade ktorého by mal ústavný súd rozhodnúť. Vzhľadom k tomu, že v predloženej veci je prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného v exekučnom konaní ex lege vylúčená ust. § 202 ods. 4 Exekučného poriadku (dôsledkom čoho je odmietnutie dovolania bez jeho vecného prejednanja),

spojitosť konania pred dovolacím súdom s namietaným všeobecným právnym predpisom (§ 243f Exekučného poriadku) tu absentuje.

11. V tejto súvislosti dovolací súd upriamuje pozornosť na uznesenie ústavného súdu z 9. novembra 2004, sp. zn. PL. ÚS 7/04, uverejnené v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II/2004 pod č. 112/2004, v zmysle ktorého: „Legitimácia všeobecného súdu na podanie návrhu na začatie konania pred ústavným súdom predpokladá spojitosť konania pred všeobecným súdom vyjadrenú tak, že podaniu návrhu musí predchádzať rozhodovacia činnosť takého súdu. V tejto rozhodovacej činnosti ako zákonom upravenom postupe je potrebné podľa úsudku všeobecného súdu vyložiť a použiť všeobecne záväzný právny predpis, ktorého nesúlad s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná všeobecný súd mieni uplatniť v návrhu na začatie konania pred ústavným súdom. Rozhodovacia činnosť všeobecného súdu v zmysle § 18 ods. 1 písm. d/ zákona o ústavnom súde (teraz § 74 písm. d/ zákona č. 314/2018 Z. z. - pozn. dovolacieho súdu) ústavný súd preto chápe ako postup, v ktorom po začatí konania všeobecný súd smeruje k rozhodnutiu vo veci samej, t. j. k výroku o tom, čo je požadované v návrhu na začatie konania (v žalobe) a v jeho odôvodnení. Ak v tomto postupe nemá miesto interpretácia a aplikácia všeobecne záväzného právneho predpisu, ktorého vyslovenie nesúladu všeobecný súd mieni uplatniť v návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, potom nie je splnený základný predpoklad na ochranu ústavnosti poskytovanú ústavným súdom v konaní podľa čl. 125 ústavy, za ktorý treba považovať len také konanie o súlade právnych predpisov začaté všeobecným súdom, ktorému predchádza konanie pred všeobecným súdom, v ktorom má materiálne dôjsť (podľa obsahu prítomného návrhu) k použitiu napadnutého ustanovenia zákona, t. j. k subsumpcii skutkového stavu pod napádanú právnu normu (právne normy). Tento predpoklad nie je splnený, ak k takému použitiu napadnutého ustanovenia nielenže nedochádza, ale pre nedostatok procesných podmienok alebo zjavnú neopodstatnenosť žaloby ani nemôže dôjsť. Ak všeobecný súd napriek tomu, že nie sú splnené tieto dva kumulatívne predpoklady jeho aktívnej legitimácie na podanie návrhu na začatie konania pred ústavným súdom o súlade právnych predpisov, podá návrh na také konanie, je návrh podaný zjavne neoprávnenou osobou.“

12. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP, tak, že povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva, pretože povinnému v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

13. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.